האור שבי

מפגש צוות למורות ולמורים · מערך מלא 60–90 דקות

מטרות

1. לעצור לרגע מהשגרה העמוסה ולהיזכר מה מדליק אותנו בהוראה.
2. לראות את החוזקות של עצמנו ושל העמיתות והעמיתים – ולומר אותן בקול.
3. לחזק את תחושת השייכות והביטחון בצוות דרך הקשבה, סיפור והוקרה.
4. לצאת עם תוצר משותף (קיר האור) ועם משהו אישי ומחזק לשבועות הבאים.

ציר זמנים

שלב	זמן
פתיחה: קו האור וניצוץ של השבוע	12 דק׳
תחנה 1: מה מדליק אותי בהוראה	15 דק׳
תחנה 2: רגע של אור – סיפור בזוגות	15 דק׳
תחנה 3: כרטיסי הוקרה בין עמיתים	15 דק׳
תחנה 4: קיר האור המשותף	15 דק׳
סיום: מעגל האור ומשהו קטן לקחת הביתה	10 דק׳
סה״כ	**כ־82 דק׳**

60 דקות: פתיחה 10 · תחנה 1 12 · תחנה 3 15 · תחנה 4 13 · סיום 10. **90 דקות:** מוסיפים כיבוד ושיחה פתוחה.

חומרים

מה	כמה / הערה
נרות לד קטנים	אחד לכל משתתף ומשתתפת, ועוד כמה ספייר. בלי אש פתוחה בכיתה.
כרטיסי שאלות "מה מדליק אותי"	סט אחד לכל קבוצה של 4–5 (24 כרטיסים, מודפסים וגזורים).
כרטיסי הוקרה	3–4 לכל משתתף ומשתתפת, מודפסים על נייר עבה.
מעטפות שמיות	מעטפה לכל איש ואשת צוות, תלויה על "תיבת הדואר של האור".
להבות נייר	דף להבות לגזירה או פתקיות דביקות בצהוב, כתום ואדום.
גיליון גדול לקיר האור	נייר בריסטול כהה או נייר עטיפה, דבק נייר, טושים צבעוניים.
דף "האור שלי"	עותק לכל משתתף ומשתתפת – לסיום ולקחת הביתה.
סימניית "האור שבי"	מתנה קטנה לסיום (4 סימניות בעמוד).
מוזיקה רכה ומקרן	למצגת ולרקע בזמן הכתיבה. אפשר גם שרשרת אורות.
כיבוד קל	תה, קפה ומשהו מתוק – חלק מהחוויה, לא תוספת.

הכנת החדר

1. מסדרים כיסאות במעגל ושולחנות לתחנות בצדדים.
2. תולים את גיליון קיר האור ואת תיבת הדואר עם המעטפות השמיות.
3. מניחים נר לד כבוי על כל כיסא.
4. מעמעמים מעט את האור ומפעילים מוזיקה רכה כשהצוות נכנס.
5. מכינים את המצגת על המסך – שקופית הפתיחה.

תסריט למנחים

פתיחה: קו האור וניצוץ של השבוע 12 דק'

מטרה: לפתוח בחום, להוריד את הקצב ולחבר את כולם לנושא.

1. קבלת פנים במעגל, נר לד כבוי על כל כיסא.
2. "קו האור": כולם נעמדים בשורה לפי מספר שנות ההוראה – מהשנה הראשונה ועד הוותיקים ביותר. בלי מילים, רק בתנועות ידיים.
3. מקפלים את הקו לשניים: כל אחד ואחת מוצאים מולם בן או בת זוג משנים אחרות, ומספרים במשפט אחד מה הביא אותם להוראה.
4. חוזרים למעגל. סבב מהיר "ניצוץ של השבוע": כל אחד ואחת מדליקים את הנר שלהם ואומרים משפט אחד על רגע קטן וטוב מהשבוע.

מה אפשר לומר: ערב טוב לכולן ולכולם. היום אנחנו לא מתכננים מבחן, לא ממלאים טבלה ולא עונים למיילים. היום אנחנו עוצרים לשעה וחצי ומסתכלים על מה שבדרך כלל אין לנו זמן לראות: האור שכל אחת ואחד מאיתנו מביאים לבית הספר. בכל יום אנחנו מדליקים משהו אצל התלמידים. הערב נדליק קצת גם אצלנו.

תחנה 1: מה מדליק אותי בהוראה 15 דק'

מטרה: להיזכר במקור הכוח האישי ולשמוע את המקורות של אחרים.

1. מתחלקים לקבוצות של 4–5. כל קבוצה מקבלת ערימת כרטיסי שאלות הפוכה.
2. בתורות: מרימים כרטיס, עונים בדקה–שתיים, והאחרים רק מקשיבים. מותר לוותר על כרטיס ולהרים אחר.
3. אחרי שני סבבים: כל אחד ואחת כותבים על להבת נייר משפט קצר – "מה שמדליק אותי בהוראה הוא...".
4. את הלהבות שומרים לתחנה 4.

מה אפשר לומר: לפעמים אנחנו כל כך עסוקים בלהאיר לאחרים, שאנחנו שוכחים מה מדליק אותנו. הכרטיסים כאן לא בודקים אף אחד - הם רק פותחים דלת. ענו מהלב, קצר, ותנו לאחרים לסיים בלי להגיב. הקשבה טובה היא מתנה.

תחנה 2: רגע של אור – סיפור בזוגות 15 דק'

מטרה: לספר ולשמוע סיפור הצלחה קטן, ולגלות בו חוזקות.

1. מתחלקים לזוגות – רצוי עם מי שעובדים איתם פחות.
2. המספרת או המספר (4 דק'): רגע אחד שבו הרגשתם שאתם עושים שינוי – עם תלמיד, תלמידה, הורה או עמית.
3. המקשיבה או המקשיב עושים "הקשבה מאירה" (2 דק'): מה שמעתי, איזו חוזקה ראיתי בך, ואיזו כותרת הייתי נותן או נותנת לסיפור.
4. מתחלפים. בסוף כל אחד ואחת כותבים את הכותרת שקיבלו על להבה נוספת.

מה אפשר לומר: אף אחד מאיתנו לא זוכר את כל השיעורים שלימד. אבל כולנו זוכרים רגעים. רגע שבו תלמיד הרים את הראש, רגע שבו הורה אמר תודה, רגע שבו עמיתה הצילה לנו את היום. ספרו רגע כזה. ומי שמקשיבים - אתם המראה. תגידו למספרים מה ראיתם בהם.

תחנה 3: כרטיסי הוקרה בין עמיתים 15 דק'

מטרה: לומר תודה ספציפית ואמיתית, ולחזק קשרים בצוות.

1. כל אחד ואחת מקבלים 3–4 כרטיסי הוקרה.
2. כותבים לפחות שלושה כרטיסים לעמיתות ולעמיתים – גם למי שפחות מכירים.
3. נוסחת ההוקרה: "ראיתי אותך כש... וזה עשה לי / לתלמידים...". פעולה מסוימת + ההשפעה שלה.
4. מכניסים כל כרטיס למעטפה השמית בתיבת הדואר של האור. את המעטפות פותחים רק בסיום.

מה אפשר לומר: תודה כללית נחמדה. תודה ספציפית נשארת. כשאתם כותבים, נסו לתאר רגע אמיתי: מה ראיתם, מה הם עשו, ומה זה עשה לכם. ודאגו שלכל אחד ואחת בצוות יגיע לפחות כרטיס אחד - זה התפקיד של כולנו.

תחנה 4: קיר האור המשותף 15 דק'

מטרה: לבנות יחד תמונה אחת של הצוות מכל הניצוצות האישיים.

1. כולם מדביקים על הגיליון הגדול את הלהבות מתחנה 1 ואת כותרות הסיפורים מתחנה 2.
2. כל קבוצה מוסיפה במרכז משפט: "מה הצוות שלנו מביא לבית הספר".
3. מסתובבים מול הקיר כמו בתערוכה, בשקט, עם מוזיקה.
4. שיחה קצרה: מה אתם רואים? איזו מילה חוזרת? מה מפתיע אתכם?

מה אפשר לומר: כל להבה כאן קטנה. אבל תסתכלו מה קורה כשהן יחד. זה הצוות שלנו - לא בתוכנית העבודה, אלא במציאות. את הקיר הזה נשאיר בחדר המורים, כדי שגם ביום אפור נזכור כמה אור יש פה.

סיום: מעגל האור ומשהו קטן לקחת הביתה 10 דק'

מטרה: לסגור בתחושת שייכות ולקחת משהו מוחשי הלאה.

1. חוזרים למעגל. מכבים את כל הנרות.
2. המנחים מדליקים את הנר שלהם ו"מעבירים" את האור: כל אחד ואחת מדליקים כשהשכן או השכנה פונים אליהם, ואומרים מילה אחת שהם לוקחים מהמפגש.
3. כל אחד ואחת לוקחים את המעטפה השמית שלהם, את דף "האור שלי" ואת הסימנייה.
4. בקשה אחת לשבוע הבא: להעביר ניצוץ אחד הלאה – מילה טובה לתלמיד, לתלמידה או לעמית.

מה אפשר לומר: האור הזה לא נגמר כשהנר שלי מדליק את הנר שלך. להפך - יש יותר. ככה גם אצלנו: כשאחת מאירה לאחר, לשניהם יש יותר אור. קחו הביתה את המעטפה - היא לימים שבהם תצטרכו להיזכר מי אתם. תודה שאתם פה.

טיפים להנחיה

- המנחים משתתפים בכל תחנה – דוגמה אישית קצרה פותחת את הלב.
- שומרים על זמנים בעזרת צלצול עדין או מוזיקה – לא בצעקה.
- מותר תמיד לוותר על שאלה או לומר "הפעם אוותר". אין חובה לשתף.
- דואגים מראש שלכל איש ואשת צוות יגיע כרטיס הוקרה: אפשר להכין רשימה ולבקש מכמה אנשים "לכסות" את מי שעוד לא קיבלו.
- אם עלה משהו כואב – מכירים בו בעדינות, מודים על השיתוף, ומציעים שיחה אישית אחרי המפגש.
- משאירים את קיר האור בחדר המורים לשבועיים לפחות.